

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Ndob/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 9018200113
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9018200113.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Invescorp, s.r.o., so sídlom Betliarska 12, 851 07 Bratislava, IČO: 36 737 623, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Patassy, s.r.o. so sídlom Trenčianska 47, 821 09 Bratislava, IČO : 36 806 412, v mene ktorej koná konateľ - advokát JUDr. Lehel Patassy, proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, (predtým Sberbank Slovensko, a.s., so sídlom Výsoká 9, Bratislava, IČO: 17 321 123) zastúpenému SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Štefániková 8, 811 05 Bratislava, IČO : 36 853 186, v mene ktorej koná konateľ - advokát JUDr. František Sedlačko, LL.M., PhD., o zaplatenie 1 081 289,24 eur s príslušenstvom, vedenom na Krajskom súde Bratislava pod sp. zn. 1Cob/156/2018, o vylúčení sudkyne Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania vecí, takto

rozhodol:

Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave Mgr. Soňa Pekarčíková n i e j e v y l ú č e n á z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1Cob/156/2018.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu nadriadenému na rozhodnutie podľa ust. § 54 ods. 1 C. s. p. návrh žalovaného z 5. decembra 2018, ktorý vzniesol námietku zaujatosti voči Mgr. Soni Pekarčíkovej, predsedníčke senátu Krajského súdu v Bratislave, do senátu ktorému podľa rozvrhu práce napadla vec žalobcu Invescorp, s.r.o., Bratislava proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, o zaplatenie 1 081 289,24 eur s príslušenstvom, vedeného pod sp. zn. 1Cob/156/2018, na rozhodnutie o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 21. júna 2018, č. k. 33Cb/126/2012-539.

2. Námietku zaujatosti odôvodnil tým, že sa jedná o urgentné podanie, nakoľko verejné vyhlásenie rozsudku je nariadené na deň 6. december 2018. Žalovaný v námietke zaujatosti uviedol, že má za to, že vzniesol námietku zaujatosti v zákonnej lehote, lebo žalovaný nemal a ani nemá povinnosť aktívne na internete podľa jeho názoru vyhľadávať údaje o majetkových pomeroch sudcu, a to, či sudca je spolužiakom s právnym zástupcom protistrany. V tejto súvislosti uviedol, že sudkyňa Mgr. Soňa Pekarčíková (ďalej aj „sudkyňa“ alebo „predsedníčka senátu“) podľa životopisu zverejneného na

internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky ukončila svoje vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave v roku 2003. Poukazujúc na zoznam absolventov zverejnený na stránke predmetnej univerzity konštatoval, že v tomto roku ukončil svoje vysokoškolské štúdium aj právny zástupcu žalobcu JUDr. Lehel Patassy (ďalej aj „právny zástupca žalobcu“). Ďalej uviedol, že vzhľadom na blízkosť priezvisk v abecednom poradí v zozname absolventov za rok 1993 sa uvádza jediná Soňa - Soňa Šoferová, čo je vysoko pravdepodobné, že sudkyňa Mgr. Soňa Pekarčíková a právny zástupca žalobcu JUDr. Lehel Patassy sú nielen spolužiaci z ročníka, ale aj z krúžku. Žalovaný má z uvedeného dôvodnú obavu, že sudkyňa a právny zástupca žalobcu sú známi spolužiaci z vysokej školy a zrejme aj spolužiaci z toho istého krúžku, prípadne mohli navštevovať iné spoločenské semináre v rámci štúdia, a že tento ich vzťah nedovoľuje vec spravodlivo prejednať a rozhodnúť ako jednej z členov senátu. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na „netypicky expresné kroky“ zo strany sudkyne v predmetnej veci, ktorá nariadila verejné vyhlásenie rozsudku pár týždňov po predložení spisu na odvolací súd, hoci z priebehu konania vyplýva, že súd prvej inštancie nedoplnil dokazovanie podľa odvolacieho súdu a teda dokazovanie musí byť doplnené na odvolacom súde. Z úradnej tabule však vyplýva, že pojednávanie sa neuskutočnilo a teda ani doplnenie dokazovania. Žalovaný má za to, že sudkyňa pri vybavovaní veci postupovala mimo poradia napadnutých vecí, napr. v deň vyhlásenia rozsudku v predmetnej veci majú byť podľa úradnej tabule predmetom rozhodovania odvolacieho senátu 1Cob ďalšie veci, najneskoršia však má spisovú značku z roku 2017. Poukazujúc na uvedené žalovaný má za to, že takýto postup je v súlade so žiadosťou právneho zástupcu žalobcu o prednostné vytýčenie termínu. Podľa názoru žalovaného rovnako expresne sudkyňa postupovala aj pri zasielaní listín právneho zástupcovi žalobcu, keď mu ich zasielala ešte v ten istý deň, resp. deň na to ako boli súdu doručené. Uviedol, že žalovaný sa o uvedených skutočnostiach dozvedel v deň podania tejto námietky. Zdôraznil, že sudkyňa a právny zástupca žalobcu sú bývalí spolužiaci, takže sa stretávali počas štúdií a prípadne aj neskôr na rôznych „stretávkach“. Ďalej žalovaný namietal, že má obavu aj z iného dôvodu poukazujúc na to, že sudkyňa vo svojom majetkovom priznaní zverejnenom na internetovej stránke Súdnej rady Slovenskej republiky uvádza svoje majetkové práva a iné majetkové hodnoty a to detskú vkladnú knižku - Prima banka, sporenie, dátum nadobudnutia 31. 01. 1999, cena 28 000,- eur (neplnoletých detí). Žalovaný poukazujúc na uvedené mal za to, že môže vyplynúť opačná obava, že sudkyňa je priaznivo naklonená žalovanému a neskôr môže byť ňou vydané rozhodnutie spochybňované práve kvôli tomu, že namietaná sudkyňa, resp. jej neplnoleté deti je klientkou žalovaného. Suma 28 000,- eur nie je podľa názoru žalovaného marginálna suma a preto túto obavu nemožno podceňovať. Podľa žalovaného existuje riziko, že namietaná sudkyňa napriek svojej odbornej spôsobilosti a snahe dodržať sudcovské povinnosti a zásady sudcovskej etiky, nebude môcť objektívne a nestranne prejednať a rozhodnúť uvedenú právnu vec.

3. Žalovaný žiadal, aby vo vyjadrení k námietke zaujatosti sa sudkyňa Mgr. Soňa Pekarčíková vyjadrila k nasledujúcim otázkam:

- 1) Poznáte osobne právneho zástupcu žalobcu inak ako z jeho účasti na pojednávaniach?
- 2) Stretávate sa alebo ste sa stretávali s právnym zástupcom žalobcu inak ako pri výkone funkcie sudcu?
- 3) Ako by ste charakterizovali svoj vzťah k právneho zástupcovi žalobcu?
- 4) Vyhovujú Vám bankové produkty, ktoré Vám poskytuje žalovaný?

4. Žalovaný navrhol, aby nadriadený súd vylúčil sudkyňu Krajského súdu v Bratislave Mgr. Soňu Pekarčíkovú z pojednávania a rozhodovania uvedenej veci a vec bola prikázaná inému sudcovi.

5. Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave Mgr. Soňa Pekarčíková sa k námietke zaujatosti vyjadrila podaním z 10. decembra 2018. Vo vyjadrení uviedla, že sa necíti byť vo veci zaujatá, strany sporu ani ich právnych zástupcov nepozná spôsobom, ktorý by spochybnil jej nezaujatosť vo veci a nepozná dôvod, pre ktorý by mala byť vylúčená z rozhodnutia a prejednávania veci. Ako vyplýva z doručienky o doručení rozhodnutia právneho zástupcovi žalovanému zo dňa 4. júla 2017 žalovaný mal možnosť z doručeného uznesenia Krajského súdu v Bratislave 1Cob/169/2016-471 zo dňa 31. mája 2017 sa dozvedieť skutočnosť, že predsedom senátu v predmetnej veci je sudkyňa Mgr. Soňa Pekarčíková, a že právnym zástupcom žalobcu je Advokátska kancelária Patassy, s.r.o., Bratislava. Konštatovala, že

najneskôr v tento deň žalovaný mal možnosť zistiť skutočnosti, ktoré uvádza v námietke zaujatosti zo dňa 5. decembra 2018. Vo vznesenej námietke zaujatosti žalovaný uvádza, že má za to, že vznesol námietku zaujatosti v zákonnej lehote, lebo žalovaný nemal a ani nemá povinnosť aktívne na internete podľa jeho názoru vyhľadávať údaje o majetkových pomeroch sudcu a to, či sudca je spolužiakom s právnym zástupcom protistrany. V písomnom podaní (námietka zaujatosti) žalovaný uviedol stručne, že sa o uvedených skutočnostiach dozvedel v deň podania tejto námietky, a to bez bližšej špecifikácie. V tejto súvislosti konštatovala, že nemá povinnosť pred predložením nadriadenému súdu skúmať, kedy sa žalovaný dozvedel o dôvode, pre ktorý má byť konajúci sudca vylúčený, keďže táto povinnosť mu z ust. § 52 ods. 2 C. s. p. nevyplýva. Je povinnosťou strany sporu pre prípad vznesenia námietky zaujatosti podať túto námietku perfektnú, keďže ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa v danom prípade nepoužijú. Má za to, že v danom prípade žalovaný namieta procesný postup konajúceho sudcu, čo tiež nie je dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodnutia vo veci. Z uvedených dôvodov zastáva názor, že v danom prípade sa nejedná o kvalifikovanú námietku zaujatosti, na ktorú je potrebné prihliadať, avšak z opatrnosti, ako aj dôvodu, že predmetná vec je mediálna sledovaná, predkladá vec nadriadenému súdu na rozhodnutie o podaní žalovaného označenom ako námietka zaujatosti zo dňa 5. decembra 2018. Aj napriek uvedenému uviedla, že je pravdou, že v roku 1988 začala študovať na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave aj spolu s približne 150 ďalšími spolužiakmi, medzi ktorými bol Lehel Patassy. V roku 1988 bola s právnym zástupcom žalobcu (JUDr. Lehel Patassy) v jednom krúžku, avšak iba v prvom ročníku, nakoľko po revolúcii v roku 1989 boli krúžky zrušené a každý zo študentov si organizoval a určoval svoj študijný plán a semináre individuálne. Ich vzťah je výlučne založený na tej skutočnosti, že boli spolužiaci, avšak nikdy nie osoby bližšie, neudržiavali ani žiadny kamarátsky vzťah. V tejto súvislosti uviedla, že po ukončení štúdia v roku 1993, čo je 25 rokov neudržiavali žiadny vzťah, ani kamarátsky, ani žiadny iný, nestretávali sa ani na pracovisku, ani mimo pracoviska. Nemá žiadne informácie o právnom zástupcovi žalobcu JUDr. Lehelovi Patassym z jeho pracovného ani súkromného života, nemá na neho ani telefonicky kontakt. Po ukončení štúdia, približne 25 rokov mali stretávky z vysokej školy, o ktorých má vedomosť dvakrát, zúčastnila sa len jednej z nich asi približne 10 až 15 rokmi, avšak nespomína si, či právny zástupca žalobcu JUDr. Lehel Patassy bol prítomný na tejto stretnutí z vysokej školy. Na otázku ako jej vyhovujú bankové produkty, ktoré jej poskytuje žalovaný, na ktorú žiadal žalovaný odpoveď uviedla, že nikdy nebola klientom žalovaného ani v minulosti, ani dnes. Detskú vkladnú knižku, na ktorú dôrazne poukazuje žalovaný, nezakladala ona pri narodení svojho dieťaťa, ale iný rodinný príslušník, pričom uvedený účet zakladal v tom čase v Prvej komunálnej banke, a.s., neskôr Dexia banka Slovensko, a.s.. Preto nie je jej zrejмый poukaz na uvedenú skutočnosť a najmä na to, že žalovaný označil, že suma 28 000,- eur nie je marginálna suma a pre túto obavu nemožno tento údaj podceňovať. Jedná sa o úsporu za 20 rokov sporenia, čo predstavuje približne 122,- eur mesačne. K ďalším údajom z jej majetkového priznania, ktoré boli pripojené k námietke zaujatosti uviedla, že sa k ním nebude vyjadrovať, nakoľko nechápe súvislosť predmetného dokladu k vznesenej námietke zaujatosti.

6. Na záver sudkyňa Krajského súdu v Bratislave Mgr. Soňa Pekarčíková, zdôraznila, že vec vedenú pod sp. zn. 1Cob/156/2018 zaradil na prejednanie odvolací senát 1Cob z dôvodu, že sa jedná o vec z roku 2012, prejednávaná vec bola Krajským súdom v Bratislave uznesením zo dňa 31. mája 2017 už raz zrušená a vrátená na ďalšie konanie a preto pri nariadení prejednávania veci na deň 6. december 2018 vec senát zaradil z dôvodu, že sa jedná o dátumovo najstaršie veci, berúc do úvahy celkovú dĺžku konania, ako aj skutočnosť, že vec už raz bola zrušená a vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V tomto kontexte uviedla, že jej pridelené veci v senáte 1Cob ku koncu novembra 2018 predstavujú zostatok 30 spisov, v jej prípade je to najnižší počet neskončených vecí z celého obchodnoprávneho úseku. Z uvedeného dôvodu je možné predpokladať, že veci jej pridelené sú vybavované priebežne a bez prieťahov.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave v zmysle ust. § 54 ods. 1 C. s. p. posudzoval opodstatnenosť námietky žalovaného ohľadne zaujatosti sudkyne Krajského súdu v Bratislave Mgr. Soni Pekarčíkovej (predsedníčke odvolacieho senátu 1Cob) z hľadiska (ne)existencie zákonného dôvodu, pre ktorý je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu.

8. Podľa ust. § 49 ods. 1, 2 a 3 C. s. p. sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Vylúčený je i sudca, ktorý prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštanície. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

9. Účelom citovaného ustanovenia § 49 ods. 1 C. s. p. je zabezpečenie nestranného a spravodlivého rozhodnutia veci. Z hľadiska vylúčenia sudcu sa v zmysle právnej úpravy za právne relevantnú považuje existencia určitého právne významného vzťahu sudcu k:

1/ veci, v rámci ktorého má sudca konkrétny záujem na určitom spôsobe rozhodnutia vo veci, 2/ stranám sporu založený na príbuzenskom alebo osobnom vzťahu a to pozitívnom alebo negatívnom, alebo

3/ zástupcom strán sporu, ktorý je založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2/. Predpokladá sa taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanú veci alebo taký jeho osobný vzťah k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej nožnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

10. Na to, aby bol sudca vylúčený, nemôže postačovať len pocit alebo predpoklad účastníka o tom, že možno mať pochybnosti o nezaujatosti sudcu, pretože musí byť zistený konkrétny dôvod, z ktorého vyplýva, že možno pochybovať o sudcovej nezaujatosti. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k veci, k stranám sporu, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti sudcu tento nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranne.

11. Súčasťou práva na spravodlivý proces (článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavná úprava práva na spravodlivý proces (článok 46 Ústavy Slovenskej republiky) zároveň na druhej strane zaručuje aj právo na to, aby právna vec strany sporu nebola odňatá zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (článok 48 Ústavy Slovenskej republiky). V zásade teda platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu. Nestrannosť sudcu sa spravidla chápe ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a stranickosti (nadŕžania určitej procesnej strane). Nestranný súd poskytuje všetkým stranám sporu rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97). Obsahom práva na prerokovanie sporu pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnenej osoby a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie sporu nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

12. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (viď napr. Piersack proti Belgicku). Rozhodujúce nie je prítom subjektívne stanovisko sudcu alebo strany sporu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Subjektívna nestrannosť sa posudzuje podľa objektívnych skutočností, pričom existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či existujú preukázateľné skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybnosti o nestrannosti sudcu (Fey proti Rakúsku).

13. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky možno vyvodíť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca disponuje určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci, k stranám sporu, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, pričom tento jeho vzťah dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne.

14. V posudzovanom prípade žalovaný vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi Mgr. Soni Pekarčíkovej, ktorá je predsedníčkou odvolacieho senátu, ktorá má prejednať a rozhodnúť o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 21. júna 2018, č. k. 33Cb/126/2012-539. Ako dôvod vylúčenia sudkyne Mgr. Soni Pekarčíkovej žalovaný uviedol, jej osobný (priateľský) vzťah k právnenému zástupcovi žalobcu JUDr. Lehelovi Patassym takej intenzity, ktorý je spôsobilý vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti. Ako ďalší dôvod na vylúčenie menovanej sudkyne z prejednávania a rozhodovania sporu uviedol okolnosť spočívajúcu v postupe sudkyne v konaní v prejednávanom spore, ako aj jej pomer k strane v sporu (žalovanému) spočívajúci k existencii zmluvného vzťahu.

15. Pokiaľ ide o subjektívny aspekt nestrannosti namietaného sudcu, je potrebné konštatovať, že sudkyňa Mgr. Soňa Pekarčíková sa necíti byť v spore zaujatá, strany sporu ani ich právnych zástupcov nepozná spôsobom, ktorý by spochybnili jej nezaujatosť vo veci. Sudkyňa Mgr. Soňa Pekarčíková po ukončení vysokoškolského štúdia v roku 1993 s právneným zástupcom žalobcu JUDr. Lehelom Patassym neudržiavala žiadny vzťah, ani kamarátsky, ani žiadny iný, nestretávali sa ani na pracovisku, ani mimo pracoviska. Nemá žiadne informácie z jeho pracovného ani súkromného života, nemá na neho ani telefonický kontakt. Vyjadrenie namietanej sudkyne, tak neindikuje odôvodnené pochybnosti o jej nezaujatosti, vyvracia tvrdenie žalovaného o jej osobnom (priateľskom) vzťahu k JUDr. Lehelovi Patassymu a eliminuje ho vysvetlením, že je bez pomeru k sporu, k stranám sporu, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní. Tvrdenie žalovaného nepreukazuje žiadny bližší osobný vzťah vyššie menovanej sudkyne k právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý by mohol zakladať zákonný dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetného sporu v zmysle ust. § 49 ods. 1 C. s. p. Samotná okolnosť, že sudca pozná stranu sporu, nie je bez ďalšieho zákonným dôvodom na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci. V tomto kontexte najvyšší súd dodáva, že za kvalifikovaný pomer k strane judikatúra nepovažuje ani skutočnosť, že sudca má uzavretú zmluvu spotrebiteľskej povahy, ktorej zmluvným partnerom je strana v spore. Ak by existencia takého zmluvného vzťahu mala byť dôvodom vylúčenia sudcu, potom by každý sudca - bez ďalšieho - bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci v konaní, stranou ktorého je niektorá banka (a je jedno či banka, v ktorej má sudca účet, alebo iná banka). Nadriadený súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 7Nc/53/2013, 1Nc/15/2008, 3Nc/11/2009, 8Nc/8/2014), z ktorej vyplýva, že vzťah medzi sudcom a stranou sporu (účastníkom konania), resp. jej zástupcom alebo osobou zúčastnenou na konaní, ktorý predstavuje bežný kolegiálny a profesionálny vzťah, neprekračujúci tomu zodpovedajúce medze, nepredstavuje zákonný dôvod pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu v zmysle ust. § 49 ods. 1 C. s. p. Len v prípade, ak by takýto vzájomný vzťah prerástol cez rýdzo profesionálny rámec a nadobudol charakter bližšieho osobného vzťahu, mohlo by ísť z objektívneho hľadiska o okolnosť vzbudzujúcu pochybnosť o nezaujatosti sudcu v zmysle ust. § 49 ods. 1 C. s. p.

16. Pri rozhodovaní, či tvrdenie strany sporu vzbudzuje legitímnu obavu z nestranného a nezaujatého rozhodovania sudcu, a teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti, nadriadený súd vychádzal z vyššie citovanej judikatúry ESLP, ktorá vyžaduje, aby sa obava z nedostatku nestrannosti zakladala na objektívnych skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že akákoľvek obava, resp. domnienka strany sporu o nedostatku nezaujatosti sudcu zakladá bez ďalšieho pochybnosť o jeho nezaujatosti a automaticky ho vylučuje z prejednávania a rozhodovania konkrétneho sporu. Tzv. objektívna nestrannosť sa posudzuje nie podľa subjektívneho postoja strany sporu, ale z hľadiska

existencie objektívnych skutočností, ktoré je potrebné osvedčiť, resp. preukázať. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je to, či obava je odôvodnená. V každom jednotlivom prípade je potrebné zhodnotiť, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti sudcu (Tullar proti Spojenému kráľovstvu), pričom relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach.

17. Žalovaný ako dôvod na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu uviedol aj okolnosť spočívajúcu v postupe sudkyne v konaní v prejednanom spore. Najvyšší súd k uvedenému konštatuje, že po dôkladnom zvážení uvedenej okolnosti posudzovanej veci, nevyhodnotil žalovaným tvrdenú okolnosť ako postačujúcu pre vyvodenie záveru o potrebe vylúčiť namietanú sudkyňu z prejednávania a rozhodovania tejto sporovej veci. Je pritom potrebné zdôrazniť, že v postupe sudcu pri prejednaní konkrétneho sporu sa prejavuje samotný výkon súdnictva, preto tieto okolnosti nemôžu byť samo o sebe dôvodom zaujatosti sudcu.

18. S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený podľa ust. § 54 ods. 2 C. s. p. dospel k záveru, že tvrdenie, ktoré je v námietke zaujatosti označené ako dôvod pre vylúčenie sudcu Mgr. Soni Pekarčíkovej z prejednávania a rozhodovania predmetného sporu (v ktorom bude rozhodovať odvolací súd ako kolektívny orgán v trojčlennom senáte), nie je z hľadiska ustanovenia § 49 ods. 1 C. s. p. právne relevantné a nezakladá zákonný dôvod na vylúčenie vyššie menovaného sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu. Z uvedeného dôvodu preto rozhodol tak, že sudkyňu Mgr. Soňu Pekarčíkovú nevyklučuje z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1Cob/156/2018.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.